

ливо сбиване, въ кое-то Българско-то орѣжіе въсторжествува. Тукъ наши-ти одържахъ славнѣ побѣдѣ надъ Французы-ты; повече-то отъ послѣдниты паднѣхъ мъртвы и мнозина ся зехъ робы; първители имъ контове и чиновници изгубихъ живота си, а самъ Балдуинъ падна робъ въ рѣцѣ на оня Българскы царь, когото той за нищо нещяше да припознава едно врѣмя. Тогази Иванъ заповѣда да турять Балдуина въ желѣза и заедно съ нѣколцина отъ неговы-ты хора да го отведѣтъ въ Търново, дѣто быде хвърленъ въ тъмницѣ. Това ся случи на 1205 год. 3. Апр.

Слѣдъ тѣхъ побѣдѣ Иваница прѣвзе гр. Пловдивъ, а въ Македоніѣ завоева градове Сересъ, Вереѣ и другы, па остави нѣколко отъ войскѣ-тѣ си да вардятъ прѣвзеты-ты мѣста, а самъ съ осталото си воинство ся върна съ побѣдоноснѣ славѣ въ Българіѣ. Тогази подъ Французскѣ власть бѣхъ остали само Цариградъ, Родосто и Силивриѣ; заради това, колкото отъ Французы-ты сполучихъ да ся избавять отъ Българскыя ножъ, въ боя при Едрене, побѣгнѣхъ въ Родосто, дѣто бѣхъ ся скрили отъ страхъ и другы Французи, надошли изъ разны страны: защото въ това время Българско-то орѣжіе до толкосъ гы бѣ наплашило на всѣкъдѣ, щото мнозина отъ тѣхъ и изъ Цариградъ побѣгнѣхъ въ отечество-то си, за да ся избавять отъ Българи-ты, додѣ не сѣ нападнѣли и на столицѣ-тѣ. Слѣдъ поражение-то Балдуиново, остали-ти Французи въ Имперіѣ-тѣ на негово мѣсто поставихъ си за царь *Хакри*,